

Když zpochybníme šibbolety

Úvahy | 8.2.2013 @ 11.02

Gileád dobyl na Efrajimovi jordánské brody. Když nyní řekl někdo z efrajimských uprchlíků: „Rád bych se přebrodil“, zeptali se ho gileádští muži: „Jsi Efratejec?“ Jestliže odvětil „Nejsem“, vyzvali ho: „Tak řekni šibbolet!“ On však řekl: „Sibbolet“ a nedokázal to přesně vyslovit. Tu ho popadli a zabili při jordánských brodech. Toho času padlo z Efrajima čtyřicet dva tisíce mužů.

Soudců 12,5–6

Během první Izraelské občanské války, do níž vyústil spor mezi Efrajimem a Gileádem, se poprvé v úděsně prozaické podobě ukázal lidský způsob myšlení, který tíhne k nacionalismu, rasismu, nenávisti, biasu, šovinismu.

Podobně v roce 1937 nařídil dominikánský diktátor Rafael Trujillo genocidu všech Hait'anů v zemi. Během pěti dní tehdy zemřelo 20000 lidí. Poznávacím znamením Hait'ana tehdy byla špatná výslovnost slova „perejil“ [perechil]. Hait'ané neumí „er“. Ironií obou historických událostí, byť navzájem tak vzdálených, je banalita významů poznávacích výrazů. Hebrejské „šibbolet“ znamená „obilný klas“. Španělské „perejil“ znamená „petržel“.

Mám za to, že i nám křesťanům záleží někdy více na petrželi a obilí, než na tom, na čem záležet má.

Mesiánský rabi Jonathan Cahn u příležitosti prezidentské inaugurace Baracka Obamy přednesl projev, který se po internetu rychle rozšířil ([zdroj](#)). V tomto strhujícím projevu, v němž Cahn po způsobu proroků vyzývá Spojené státy k návratu k Bohu, říká především:

Pokud městu hrozí zničení, nemodlíme se květnatě, ale bijeme na poplach.

...

Musíme vyslovit, co se musí říct. Na poplach, který má znít, musíme bít. Musíme se vyjádřit k tomu, k čemu je potřeba se vyjádřit. A proto nynější poselství nebude politicky korektní. Nebude ani politické. Bude biblické. Bude pravdivé. A jak dopadne, tak dopadne. Nebudu se držet zpátky a jestliže Vás urazím, pak se omlouvám, že se za urážku nemohu omluvit.

— [The Presidential Inaugural Prayer Breakfast Guest Speaker Rabbi Jonathan Cahn... Jan 21, 2013 v čase 2:06](#)

Cahnova slova rozezněla i mé nitro souhlasem a připomenula mi nedávné prezidentské volby, které mnoho českých církevníků nezvládlo, když se vymezilo ve prospěch jednoho kandidáta proti druhému. Šibboletem předvolební občanské války se v českých církvích stával Schwarzenberg.

Obilí či petržel, Schwarzenberg, okrajové doktríny. Jezení krve, vyučování žen, mytí nohou. Dar jazyků, názor na stát Izrael, postoj k Evropské unii. To všechno a mnoho dalšího spadá do kategorie šibboletů, čili banálních hesel, kterými padlá lidská duše nahrazuje skutečné, důležité a původní. Naším základním posláním totiž není rozdělovat, nýbrž stírat rozdíly.

Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.

Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou.

Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

Galatským 3,27nn

Mám za to, že jedinou možnou odpovědí Božího dítěte na Boží milost skrze Ježíše Krista, která nás nikdy neopustí a která nikdy nekončí, je utíkáni Jemu vstříc. Jsme-li v Kristu, pak jsme všichni na stejné úrovni. Jsme-li Boží děti, jsme jimi bez ohledu na okolnosti. Jsme-li zahrnuti milostí, pak děláme vše pro to, aby byl oslaven Kristus a ne obilí, petržel, nebo jiná marnost.

Na hřích vždy odpovídám a na omyl popravidle reaguji. Diskuse musí být dovedena do konce v zájmu pravdivosti. Některé problémy možná nikdy nebudou uzavřeny pro poctivost zúčastněných stran. Možná ale, že když dovolíme zpochybnit své šibbolety, když si dovolíme mýlit se, možná se pak otevře prostor tomu, na čem záleží, totiž Lásce.

